

Carl Michael Bellman

No 72

Ajándék Kajsa-Lisának egy késő estén,

az ágya mellett

Tűz a szemedben,
égi villám!

Duzzad a párna,
lengj oda, nimfám!

Lágy, de erős vagy.

[illegible][illegible][illegible]

Csukva zsalu,
tölgykapu zárva,

Kis sityakodban bújj be az ágyba;

[illegible]

Norströmöd copfja
ma

Szögön lóg
egymaga.

Altasson el zeném
szava.

Kajsa-Lisám, a
cinke-lány most

Nem csicsereg már,
dalra is álmos;

Nap nyugodott épp,

Elborult a mennyég,

Áldozásnak perce jött

Freja oltára előtt.

Dördül a menny,
lángos eső ver,

Tűzpiros íve égre
feszül fel,

Rámát kap: bíborat
arany-zöldet, ha

majd

Jofur elűzi a vihart.

Nimfa, aludj csak!
Ím, elég volt,

Míg a nap ébred
hajnali négykor,

S nyúlsz oda újra,

Kis kacsód kinyújtva,

Hol a kancsó áll s ölem,

Felhevít a vér s nevem.

Kajsa nem élsz?
Hisz piheg! Éltet

Ád a halál, ha vágy
tüze éltet.

S bár gyöngé
pulzusod,

Boldog szemed
hunyorod.

Jó éjt! ne húzd a
nyítt vonót!

Baka István fordítása

Andante

Tűz a szem - ben, ég - i vil - lám! Duz - zad a

pár - na, lengj o - da, nim - fám! Lágy, de e - rős vagy.

Gyer - tya - olt - va jöjj csak, Ál - do - zat - ra vár, mu - cus,

p

Á - lom - is - ten, Mor - phe - us. Csuk - va zsa - lu, tölgy - ka - pu

pp

zár - va, Kis si - tya - kod - ban bújj be az ágy - ba; Nord -

strö - möd copf - ja ma Szö - gön lóg egy - ma - ga. Al - tas - son el ze -

p

ném sza - va. Al - tas son - el ze - ném sza - va.

pp

(Carl Michael Bellman *Fredman episztolái és dalai* című kötetéből.)

[illegible]